

Народився 27 лютого 1932 р. у м. Солікамськ Пермської області (Росія). У 1939 р. сім'я переїхала до Львова.

В 1954 р. Володимир Жданков закінчив Львівський політехнічний інститут та отримав диплом за спеціальністю «Розробка нафтових і газових родовищ». За направленням працював буровим майстром, старшим інженером виробничого відділу в конторі буріння № 1 тресту «Туркменбурнефть».

У 1958 р. він повернувся в Україну і протягом наступних п'яти років очолював виробничо-технічний відділ Бориславської контори буріння. Потім був призначений на посаду директора Надвірнянської контори буріння тресту «Прикарпатбурнафта».

У 1964 р. В. Ф. Жданков перейшов на роботу в трест «Прикарпатбурнафта» (м. Івано-Франківськ). Тут працював начальником технологічного відділу, головним інженером. Особливу увагу приділяв запровадженню у виробництво нової техніки та технології буріння свердловин, за що неодноразово отримував державні нагороди.

В 1970 р. у зв'язку з реорганізацією нафтової галузі Володимир Федорович був переведений в Івано-Франківський відділ промислових випробувань ВНДІБТу. Працював головним інженером проекту, а з 1976 р. — завідувачем відділу. Зробив великий внесок у розвиток і впровадження у виробництво нової техніки та технологічних процесів (зокрема буріння з продуванням повітрям, горизонтально-розгалужених свердловин електробурами тощо), здійснював науково-методичне керівництво під час буріння надглибокої свердловини Шевченкове-1.

З 1987 р. В. Ф. Жданков працював в Івано-Франківському відділі Всесоюзного науково-дослідного інституту організації, управління і економіки нафтогазової промисловості, де вирішував проблеми вдосконалення організації роботи

Жданков Володимир Федорович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері буріння
свердловин

бурових підприємств. У 1995 р. повернувся до науково-технічної діяльності і перейшов у колективне підприємство «Бурсервіс», яке стало правонаступником Івано-Франківського відділу ВНДІБТу.

Володимир Жданков — провідний спеціаліст у сфері організації бурових робіт і впровадження у виробництво технічних новацій, автор більше 50 наукових публікацій та винаходів, присвячених техніці і технології буріння свердловин.

Володимир Федорович був всебічно розвинутою людиною і, крім активної професійної діяльності, займався спортом, грав на кількох музичних інструментах, виконував українські та російські народні пісні, був визнаним філателістом і нумізмом, зібрав унікальну бібліотеку художньої літератури.

За досягнення у виробничій та науковій діяльності нагороджений орденом «Знак Пошани», медаллю «Ветеран праці», почесними грамотами Міністерства нафтової промисловості.

Помер 24 лютого 1998 р.

Народився 20 грудня 1929 р. у с. Борисівка на Слобожанщині (нині — Белгородська область, Росія) у сім'ї службовців.

У 1946 р. закінчив Борисівську школу і вступив до технікуму залізничного транспорту у м. Львові, куди переїхав із родиною. Водночас здобував середню освіту, навчаючись у вечірній школі робітничої молоді.

У 1953 р. Микола Жидовцев закінчив гірничопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту і почав працювати старшим лаборантом кафедри буріння цього вишу. Протягом 1953–1956 рр. навчався в аспірантурі під керівництвом Т. Ю. Єременка і в 1958 р. захистив кандидатську дисертацію «Дослідження міцності зварних з'єднань обсадних труб».

З 1959 р. Микола Олександрович був старшим науковим співробітником інституту «УкрНДІпроект» (м. Київ), а в 1964 р. його обрали завідувачем лабораторії технології буріння свердловин в УкрДіпроНДінафті. Протягом 1966–1972 рр. працював заступником директора з наукової роботи в інституті «УкрНДІПНВ». За цей час підготував та захистив докторську дисертацію на тему «Дослідження спрацювання і працездатності опор бурових шарошkových доліт».

У 1972 р. Микола Жидовцев перейшов на посаду керівника галузевої лабораторії в Московський інститут нафтохімічної і газової промисловості ім. акад. І. М. Губкіна. У 1976 р. був обраний професором кафедри машин та устаткування промислів, насосних і компресорних станцій цього наукового закладу, а в 1982 р. — професором кафедри технології конструкційних матеріалів. У 1990 р. за станом здоров'я вийшов на пенсію.

М. О. Жидовцев зробив вагомий внесок у розробку доліт зі сталей електрошлакового переплаву, з раціональними схемами промивальних пристроїв, технології підвищення якості

Жидовцев Микола Олександрович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець із буріння, управлінець

доліт завдяки їх криогенній обробці, створення бурових розчинів із поліпшеними мастильними властивостями тощо.

Він підготував 39 кандидатів і 17 докторів технічних наук. Видав сім монографій, опублікував 11 наукових оглядів, 194 статті, отримав 56 патентів і авторських свідоцтв на винаходи.

Науковець був членом спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна, ВНДІБТі. Протягом 1978–1986 рр. входив до бюро НТР Мінгазпрому, секції буріння НТР Міннафтопрому, секції нафти і газу ДКНТ РМ СРСР, науково-технічної ради з тертя та змашування АН СРСР, очолював секцію буріння свердловин Мінгазпрому. Був членом редколегії науково-технічного збірника «Буріння нафтогазових і газоконденсатних свердловин».

Микола Олександрович — лауреат премії ім. акад. І. М. Губкіна, почесний нафтовик. Нагороджений двома золотими та срібною медаллю ВДНГ СРСР.

Помер 11 листопада 1999 р. у Москві.